

orb la suflet, vei spune: *Doamne, să se deschidă ochii mei!* Hristos, văzând credința, pocăința, căldura rugăciunii tale, Se va îndura de tine și te va vindeca, dăruind sufletului tău lumină. Însă când nu ne rugăm cu durere, din toată puterea sufletului nostru și cu pocăință sinceră, Hristos nu ne va asculta, nu ne va ierta, nu ne va lumina.

Sursa: **Sfântul Simeon Noul Teolog**, *Miezul înțelepciunii părinților*, Editura Egumenița

**SFÂNTUL
GRIGORIE PALAMA**
1296 – 1359

CUNOAȘTEREA LUI DUMNEZEU

Ca să-L cunoști pe Dumnezeu trebuie să te deschizi lui Dumnezeu cu toată ființa. Aici nu există cunoaștere fără comuniune și fără împărtășire reciprocă. Cunoașterea lui Dumnezeu este astfel una transformantă, presupune asemănarea cu El. Nu poți să-L cunoști pe Dumnezeu stând în afară de Dumnezeu.

Dacă Dumnezeu este Binele, nu poți să Îl cunoști pe Dumnezeu fără să te îmbunătățești. Dacă Dumnezeu este Frumos, trebuie să ne înfrumusețăm și noi.

Deci, cunoașterea atributelor lui Dumnezeu nu este un procedeu abstract, ci cunoașterea lui Dumnezeu înseamnă împărtășirea de bunătatea lui Dumnezeu, de frumusețea lui Dumnezeu, de adevărul lui Dumnezeu. Nu poți să cunoști Binele, dacă nu faci binele, nu poți să cunoști Frumosul, dacă nu devii frumos, iar dacă acest lucru este valabil și pentru binele și frumosul creat, limitat, cu atât mai mult când este vorba de Dumnezeu. De aceea în cunoașterea duhovnicească, religioasă, dimensiunea etică este indispensabilă. Nu însă din pricina unei impunerii exterioare, a unui legalism. Nu pentru că Dumnezeu ne-a poruncit să facem binele și să nu facem răul, ci fiindcă virtuțile sunt însăși concretizarea și întruparea atributelor și energiilor lui Dumnezeu.

Sursa: manastireasuruceni.md

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 14 martie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 18 martie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 19 martie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 3-a din Post (a Sfintei Cruci)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

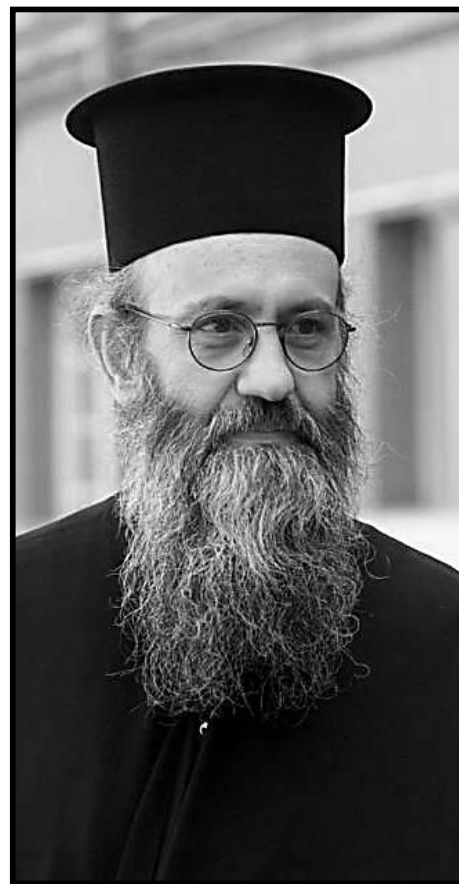
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Cu cât suferă mai mult omul din afară, cu atât înflorește cel dinăuntru.”

– Varnava Anahoretul (Limonariu)

Nr. 478 / 12 martie 2023

**PĂRINTELE
HIEROTHEOS VLACHOS**

DĂ SÂNGE ȘI IA DUH

Omul a căzut într-o stare de viață nefirească după cădere, dar acum, după întruparea lui Hristos, este posibilă revenirea la viața firească, chiar la cea suprafirească, trecerea de la chip la asemănare, care înseamnă, de fapt, îndumnezeire. Așadar, suntem chemați la transformarea existenței noastre desfigurate de păcat, și acest lucru se poate realiza cu ajutorul energiilor divine și prin propria noastră participare. Dar această transfigurare nu este prea ușoară. Ea necesită osteneală, jertfă, luptă și, mai bine spus, sânge. În textele ascetice este binecunoscută fraza "dă sânge și ia duh". Este o lucrare dificilă, pentru că veșmintele decăderii și împietririi noastre căpătate ca răsplată pentru întunecarea minții, ne-au adus în situația de a trăi un mod de viață nefiresc și care, totuși, ni se pare că este firesc în starea de cădere în care ne aflăm. De aceea, este necesară o imensă luptă pentru transfigurarea omului. Transfigurarea omului nu se limitează doar la suflet, deoarece, după cum știm, omul este alcătuit din

trup și suflet. Trupul trebuie și el să participe la acest drum spre îndumnezeire, deoarece și el va fi mântuit. De aceea, această luptă implică atât trupul, cât și sufletul. Se cunoaște foarte bine însă ceea ce a spus Hristos că *duhul este râvnitor, dar trupul este neputincios* (Mt. 16,41). De multe ori simțim că sufletul nostru tânjește după comuniunea cu Dumnezeu, dar întâmpină dificultăți din cauza reacțiilor trupului. Sufletul se poate căi relativ ușor, dar trupul are nevoie de timp pentru a-l urma. Dacă ne limităm lupta doar la suflet și nu o ducem și cu trupul, se poate ajunge la un impas cu consecințe traumatizante. Acest fenomen este binecunoscut asceților care se supun acestei sfinte practici. Sfântul Grigorie Palama subliniază adeseori faptul că avem nevoie de o armură duhovnicească alcătuită din trezvie și rugăciune pentru minte și de înfrânare pentru trup. De aceea, numeroase tropare închinare marilor asceți pun accentul pe trei mari virtuți, care reprezintă, în același timp, și arme duhovnicești: postul, privegherea și rugăciunea.

Descoperim aceste virtuți în scrierile și omiliile Sfântului Grigorie Palama. Făcând parte organică din Sfânta Tradiție Ortodoxă, el este purtătorul și exponentul acestei Tradiții. Aducând laude proorocii Ana, care era văduvă și "se afla în Templu zi și noapte, slăvind pe Dumnezeu" și, de aceea, s-a bucurat de a fi prezentă în Templu când a fost adus Hristos, la 40 de zile de la nașterea Sa, el scrie că ea "își ducea

viața neîntinată, în posturi, privegheri, rugăciuni și slăvoslovii de zi și noapte".

Sfântul Grigorie Palama vorbește despre valoarea postului, privegherii și rugăciunii, deoarece, pe de o parte, ele reprezintă calea ortodoxă în general, iar pe de altă parte sunt parte componentă esențială și a modului de viață aghiorit. Și astăzi monahii aghioriți iubesc nespul postul, privegherea și rugăciunea și de aceea Sfântul Munte este mereu strălucitor la flacăra acestor nevoințe. Există monahi care postesc sever, care fac privegheri de toată noaptea și se roagă la Dumnezeu pentru întreaga lume. Desigur, toți monahii fără excepție se roagă o parte din noapte. Este posibil ca nu toți monahii să privegheze în fiecare noapte sau pe parcursul întregii nopți - acest lucru este caracteristic mai ales isihaiștilor - dar oricum ei se roagă noaptea, înainte de răsăritul soarelui. Mai ales se cuvine a aminti de privegherile din Sfântul Munte închinare praznicelor împărătești ale Domnului și cele ale Maicii Domnului, la praznicele închinare sfinților sau la hramurile mănăstirilor, schiturilor, chiliilor și așa mai departe. Amintesc de aceste slujbe cu nostalgie; ele sunt expresia pulsului inimii Sfântului Munte și sunt mesagere mistice ale experiențelor de privegheri ale părinților asceți. Starea sufletească pe care aceasta o creează este imposibil de descris. De aceea nu se poate vorbi de Sfântul Munte, de viața ascetică, de învățăturile Sfântului Grigorie Palama, dacă nu cercetăm și acest aspect al vieții

monahale. Ar fi o mare lipsă dacă această treime de daruri duhovnicești: postul, privegherea și rugăciunea, nu ar fi tratate cum se cuvine. În plus, ele sunt strâns legate una de alta. Postul este legat de plânsul lui Dumnezeu care face ca omul să caute liniștea nopții pentru a-l împlini. Iar această lucrare nocturnă este inseparabil legată de rugăciune.

Sursa: **Hierotheos, Mitropolit de Nafpaktos, Sfântul Grigorie Palama Aghioritul**, Editura Bunavestire, Bacău 2000

SFÂNTUL SIMEON NOUL TEOLOG 949 – 1021

POSTUL SUBȚIAZĂ STRATUL GROS AL PĂCATULUI

Omul cu frică de Dumnezeu nu nesocotește legea postului. Vă voi vorbi despre această problemă, căci diavolul cel viclean, care urăște tot binele, merge la fiecare creștin și, legându-l nevăzut cu nesânguința și lenea, îl silește să nesocotească sfântul post, care dă naștere atâtor bunătăți duhovnicești și care contribuie la mântuirea noastră. De aceea, vă rog să nu-l ascultați pe vrăjmașul mântuirii noastre, nici să vă supuneți patimii îmbuibării pântecelui și nici să vă întoarceți la obiceiul cel rău din trecut.

Fiecare din noi să nu uite folosul pe care-l aduce postul. El este doctorul sufletelor noastre. Unuia îi umilește trupul. Altuia îi potolește mânia. Altuia îi alungă somnul. Altuia

îi sădește dorința de a face fapte bune. Altuia îi curățește minte și-l eliberează de cugetele viclene. Altuia îi leagă limba cea slobodă și nestrunită, ca să nu rostească vorbe prisositoare și necuvioase. Altuia îi împiedică ochii să vadă încolo și-ncoace și să cerceteze lucruri zadarnice și vătămătoare.

Postul, încet-încet, subțiază stratul gros al păcatului care acoperă sufletul și alungă din el întunericul, așa cum soarele alungă ceața, curățește ochii noștri sufletești și ne descoperă soarele dreptății, pe Iisus Hristos.

Cereți și vi se va da; Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi. Cu aceste cuvinte îi cheamă Hristos pe toți cei care se află sub povara păcatelor. Și adaugă în Apocalipsă: *Cel însetat să vină... Eu celor însetați le voi da să bea din izvorul vieții.* Alergați toți cei însetați, strigă Domnul, la izvorul veșnic și de viață făcător.

Oricât de păcătos ai fi, ucigaș, preacurvar etc., Stăpânul te primește. Va ridica îndată povara păcatelor tale și te va elibera. Și cum face asta? Exact așa cum a iertat păcatele paralizicului, spunându-i: *Fiule, iertate-ți sunt păcatele.* Și îndată l-a eliberat de povara lui și l-a tămăduit. Aleargă așadar la Hristos, rugându-L puternic, stăruitor și neîntrerupt, precum odinioară cei doi orbi din Ierihon: *Miluieste-ne, Doamne, Fiul lui David.* Și Acela, ca și atunci, te va întreba în taină: *Ce voiești să-ți fac?* Iar tu, cel